
Prediktiv verdi av kardiovaskulære biomarkører hos intensivpasienter

DOKTORAVHANDLINGER

PEDER LANGELAND MYHRE

p.l.myhre@medisin.uio.no

Proteiner assosiert med kardiovaskulær sykdom gir prognostisk tilleggsinformasjon hos pasienter med hjertestans og akutt respirasjonssvikt.



Foto: Øystein H. Horgmo

Pasienter med hjertestans og akutt respirasjonssvikt har høy dødelighet. Myokarddysfunksjon er en sentral bidragsyter til den dårlige prognosen. Måling av sirkulerende biomarkører kan bidra til å identifisere de med høyest risiko og hjelpe klinikere i vurdering og behandling av intensivpasienter.

I mitt doktorarbeid har jeg undersøkt om den etablerte hjertesviktmarkøren N-terminal pro-B-type natriuretisk peptid kan gi tilleggsinformasjon om prognosen til pasienter med hjertestans. For pasientene i den høyeste kvartilen av NT-proBNP-verdier, målt etter 24 timer, var 90-dagersmortaliteten 57 %, mot 13 % hos dem i den laveste kvartilen. Dette var statistisk signifikant, også når kjent komorbiditet ble tatt i betraktning.

Doktorarbeidet omfattet også forskning på en ny gruppe kardiovaskulære biomarkører: graninene secretoneurin og chromogranin B. I separate arbeider har jeg undersøkt den prognostiske verdien av disse biomarkørene hos

pasienter med akutt respirasjonssvikt. Mine funn viser at de gir nyttig tilleggsinformasjon til både NT-proBNP og etablerte kliniske risikoskåringssystemer.

Mine funn indikerer at måling av kardiovaskulære biomarkører kan gi viktig informasjon om prognosen til kritisk syke pasienter, informasjon som kan hjelpe klinikeren til å skreddersy behandlingen for den enkelte pasient.

Publisert: 30. oktober 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0749

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. februar 2026.